

[Miljøministeren]

København har et sæt af problemer, men det er andre problemer end dem, man står med i Ålborg, Odense, Århus og nogle af de andre større byer, og derfor er det helt afgørende for mig, at vi får en mere konkret og differentieret diskussion.

Vi kan ikke løse problemet ved firkantede regler – det er sådan set mit andet budskab. Brundtland-tankegangen var det første. De firkantede regler kan vi ikke bruge i forbindelse med en løsning af byernes problemer, fordi disse er så forskellige.

Det tredje er, at jeg synes virkelig, vi skal diskutere, hvem der skal bestemme hvad og hvor, og med det mener jeg, at jeg synes, vi skal tage en dialog om, hvor meget staten skal bestemme, og hvor meget vi skal overlade til kommunerne, for meget af det, trafikministeren var inde på, er kommunale anliggender – det vil jeg også sige til fru Tove Lindbo Larsen, København er sådan set også et kommunalt anliggende, men derfor kan det godt være, at staten skal gå stærkere ind i planlægningen dér – det tror jeg måske nok.

Miljøministeriet har netop udsendt to debatoplæg, et om planlovgivningen og et, der hedder »Enkelt og effektivt«, og det er jo en god anledning til at tage fat på diskussionen om, hvor meget staten skal gå ind dér, og hvor meget kommunerne skal gå ind her. Jeg tror, det er en nok så delikat balancegang, for på den ene side skal vi gå ind med nogle overordnede bestemmelser, også som hjælp i kommuneplanlægningen, og på den anden måde skal vi passe på, at vi ikke fuldstændig fratager kommunerne muligheden for at planlægge efter deres egne ønsker. Derfor er det for mig at se en balancegang, og jeg vil da meget gerne indbyde til, at vi i forbindelse med Miljøministeriets videre arbejde på dette felt får diskuteret meget nøje, hvor kompetencen skal ligge på de forskellige områder. Jeg vil ikke låse mig fast på noget, men jeg tror, der skal være tale om en bunden overordnet planlægning og så selvfølgelig en decentral beslutningsret. Men lad os prøve at se, om vi ikke konkret kan nærme os noget bedre end det, vi har i øjeblikket.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, når vi kigger rundt på byerne i Danmark, at det nogle steder kunne have været ønskeligt, om der havde været lidt retningslinier hist og pist.

Så vil jeg godt sige som det fjerde budskab her, at i den sammenhæng tror jeg så, det er vigtigt, at vi kører videre med forsøg. Trafikministeren har allerede nævnt nogle forsøg, og jeg kan sige, at når det drejer sig om byøkologiske initiativer, så har Miljøministeriet, Boligministeriet og Industriministeriet aftalt at finansiere en 3-årig kontrakt med Dansk Byplanlaboratorium, hvorefter dette skal forestå byøkologiske initiativer, indsamle viden om igangværende konkrete byøkologiske projekter samt formidle denne viden til kommunerne.

Det er én type af forsøg, trafikministerens række af forsøg er andre typer, men der kan være andre, vi skal tage fat på, også i forbindelse med revisionen af planlovgivningen, og måske kan vi også få nogle erfaringer fra frikommuneforsøgene.

Lad os så prøve at samle alt dette sammen og se, om vi ikke i den videre diskussion kan komme noget nærmere nogle bedre byer og frem for alt nogle mere miljørigtige byer, men lad os tage det brede udgangspunkt: Hvem er det, der vil bo i byerne, hvad er det, der skal foregå i byerne, og hvordan kan vi sikre byerne liv? Og derefter: Hvem skal bestemme, hvor skal grænserne ligge mellem staten og kommunerne, og kan vi ved hjælp af forsøg få noget mere hjælp til det videre arbejde end det, vi har i dag?

Til hr. Leif Hermann skal jeg så sige, at vi er faktisk klar til en tværgående tankegang i regeringen, og at hele den Brundtlandplan, der kommer her i løbet af en lille måneds tid, er et udtryk for en tværgående tankegang. Men det er jo også rigtigt, hr. Leif Hermann, at det naturligvis er svært at få samlet en række sektorinteresser til tværgående interesser; det er det både i Folketinget og uden for Folketinget, og det er det naturligvis også, når det drejer sig om de forskellige ministerier, men det er ikke, fordi vi ikke har lyst til det.

Så siger hr. Leif Hermann: Hvor er påpegningen af, at nogle af alle disse ting vil skabe et bedre miljø? Ja, bl.a. lægger vi op til en diskussion om, hvilke krav vi skal stille til kommunernes planlægning vedrørende luftforurening, støj og andre miljøproblemer for slet ikke at tale om ulykkesproblemer.

Jeg synes også, hr. Leif Hermann overså den grundlæggende tankegang, der ligger i besvarelsen, nemlig at vi tager udgangspunkt i Brundtland-rapporten.